

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Augstākās tiesas Senāts — Tolkning av artikel 56 FEUF (artikel 49 EG) — Nationell lagstiftning genom vilken det, för ändamålet att begränsa hasardspel, har införts ett system för tillstånd för att få öppna ett kasino, en spelhall eller en bingohall — Avslag på en ansökan om tillstånd att öppna en spelhall med motiveringen att anordnande av hasardspel på den tilltänkta platsen skulle vara till allvarligt men för kommuninvånarnas intressen

Domslut

Artikel 49 EG ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att tillämpa en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken de lokala myndigheterna har ett stort utrymme för skönmässig bedömning — då de får avslå en ansökan om tillstånd att öppna ett kasino, en spelhall eller en bingohall, på grund av att det skulle medföra ett "allvarligt men för de intressen som staten och invånarna i det aktuella förvaltningsområdet har" — såvida lagstiftningen verkligen har som mål att minska möjligheterna till spel och att begränsa verksamheten på detta område på ett sammanhängande och systematiskt sätt eller att säkerställa allmän ordning, och förutsatt att de behöriga myndigheterna utövar sitt utrymme för skönmässig bedömning på ett öppet sätt, som möjliggör en kontroll av att tillståndsförfarandet är opartiskt. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera detta.

(¹) EUT C 331, 12.11.2011.

Talan väckt den 25 juni 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien

(Mål C-307/12)

(2012/C 295/28)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, D. Düsterhaus och S. Petrova)

Svarande: Republiken Bulgarien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Bulgarien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 40 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (¹) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser,
- med stöd av artikel 260,3 FEUF förelägga Republiken Bulgarien med vite om 15 200,80 euro om dagen räknat från

den dag avgörande meddelas i förevarande mål, för åsidosättande av skyldigheten att underrätta om åtgärder för införlivande av direktiv 2008/98/EG med bulgarisk lagstiftning, och

— förplikta Republiken Bulgarien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 12 december 2010.

(¹) EUT L 312, s. 3.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italien) den 28 juni 2012 — Giuseppa Romeo mot Regione Siciliana

(Mål C-313/12)

(2012/C 295/29)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Giuseppa Romeo

Motpart: Regione Siciliana

Tolkningsfrågor

1. Får en nationell domstol mot bakgrund av en nationell lagstiftning som reglerar rent inhemska situationer med hänvisning till EU-rätten anta en annan tolkning av EU-rättens bestämmelser och principer eller tillämpa dem felaktigt jämfört med den tolkning som framgår av domstolens rättspraxis?
2. Är mot bakgrund av artikel 3 i lag nr 241/1990 och artikel 3 i Siciliens regionallag nr 10/1991 jämförda med artikel 1 i lag nr 241/1990, enligt vilken italienska myndigheter är skyldiga att tillämpa unionsrättens principer i enlighet med den skyldighet för förvaltningen att motivera rättsakter som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkningen och tillämpningen av de ovannämnda nationella bestämmelserna förenliga med unionsrätten, när denna tolkning och tillämpning innebär att civilrättsliga beslut — det vill säga avseende subjektiva rättigheter på pensionsområdet — som icke desto mindre är tvingande, kan undgå att omfattas av motiveringsskyldigheten och om så är fallet, utgör detta ett åsidosättande av väsentliga föreskrifter på förvaltningsområdet?

3. Är artikel 21g andra stycket första meningen i lag nr 241/1990 såsom den tolkats i förvaltningsrättslig praxis, jämförd med den skyldighet att motivera förvaltningsbeslut som föreskrivs i artikel 3 i samma lag nr 241/1990 och i Siciliens regionallag nr 10/1991 i enlighet med den skyldighet för förvaltningen att motivera rättsakter som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, förenlig med artikel 1 i lag nr 241/1990 enligt vilken myndigheterna är skyldiga att tillämpa unionsrättens principer, och är det följaktligen förenligt och tillåtet med en tolkning som innebär att myndigheterna kan inkomma med motiveringen av ett förvaltningsbeslut under domstolsförandet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 29 juni 2012 — J. Sebastian Guevara Kamm mot TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A.

(Mål C-316/12)

(2012/C 295/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: J. Sebastian Guevara Kamm

Motpart: TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A.

Tolkningsfråga

Ska begreppet "rimliga skäl" i artikel 2 j i förordning nr 261/2004⁽¹⁾ tolkas så, att dessa enbart kan vara sådana skäl som hänför sig till flygpassagerarens person och som utgör fara för lufttrafiken eller andra passagerare eller andra offentliga eller avtalsrelaterade intressen, eller kan rimliga skäl också avse skäl som inte hänför sig till flygpassagerarens person, såsom till exempel force majeure?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 5 juli 2012 — E.On Energy Trading SE mot Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

(Mål C-323/12)

(2012/C 295/31)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: E.On Energy Trading SE

Motparter: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

Tolkningsfrågor

1. Kan en skattskyldig person som har sitt huvudsakliga säte i en annan medlemsstat i Europeiska unionen än Rumänien och som har låtit registrera en skatterepresentant för mervärdesskatt i Rumänien, med stöd av nationell lagstiftning som var i kraft före Rumäniens anslutning till Europeiska unionen, anses vara en "skattskyldig som inte är etablerad inom landets territorium" i den mening som avses i artikel 1 i rådets åttonde direktiv 79/1072/EEG av den 6 december 1979 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Regler för återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium⁽¹⁾?
2. Utgör villkoret att den juridiska personen inte ska registreras för mervärdesskatt i artikel 147ter stycke 1 a i lag nr 571/2003, avseende den skattelag genom vilken direktivet införlivats med den nationella rättsordningen, ett ytterligare villkor i förhållande till de villkor som uttryckligen anges i artiklarna 3 och 4 [i åttonde direktivet] och, om så är fallet, är ett sådant ytterligare villkor tillåtet mot bakgrund av artikel 6 i direktivet?
3. Kan artiklarna 3 och 4 [i åttonde direktivet] tillmätas direkt effekt, eller har en juridisk person som inte är etablerad inom Rumäniens territorium, enligt artikel 1, rätt till återbetalning av mervärdesskatt, om de villkor som uttryckligen uppställs i de bestämmelserna är uppfyllda, och detta bortsett från hur de införlivats med den nationella rättsordningen?

⁽¹⁾ EUT L 331, s. 11.